Quid erat neceſſarie ꝙ illud ſermone iactaret
quod opere ꝑſerebat:' vel ſm Chri. Non ſim
pliciter ꝓhibꝫ: ſꝫ ne anteq̄ꝫ ſacerdoti ſe oſtēdat
alicui reuelaret ne forte ſi ante alicui reuelaret
ſacerdotes ꝓpter odiū lepre: ⁊ inimicitias xp̄i
cū expellerent de pplo quaſi leproſū. Patet ꝙ
iſte non fuit tranſgreſſor ꝑcepti: q2 nō fuit p re
ceptum obligans: ſed inſtruens. In cuius ēt
ſignum poſt ꝓhibitionē xp̄s intulit illd. vade
et oſtēde te ſacerdoti. Nec eſt huic ꝯtrariuꝫ qđ
alibi dicit. vade ⁊ anuncia omnibꝰ gloriaꝫ dei
Nam ſm Chriſo. erudit ꝓhibere eos qui noſ
laudant ꝓpter nos. Si aūt ad deū referat glīa
nō debemꝰ ꝓhibere ſꝫ magis iniungere: vt h̄
fiat. ¶ Septimū ē duplicis confeſſionis. ſ. lau
dis et peccatoꝝ emēdatio. Vade oſtende te ſa/
cerdoti. vade dicit. Quia magis eſt ꝑfectus li/
cet ſic dimiſſa culpa ꝑ ꝯtritionē ēt ad ꝯfeſſionēꝫ
ꝓcedere: ne videat eccl̄e claues cōtemnere. Q2
poſt abſolutionem dei etiā debet ſeq abſolutio
miniſtri. Johis. xjº. Lazare ⁊c. Qđ ꝑ dixe/
rat Lazare ve. fo. ꝑtinet ad abſolutionem dei.
Qđ ſeqtur. Soluite eum: ꝑtinet ad abſolutio
nem miniſtri. Cōfeſſio laudis notat: cuꝫ dicit
Et offer munus tuum: qđ ꝑcepit Moyſes.
Quid. n. ꝯfeſſio laudis: niſi gratiaꝝ actio: ⁊
ꝯmēdatio diuini muneris:' vnde dn̄s nō mo
dicuꝫ indignat de ingratitudine: ſicut pꝫ de le
proſis ingratis. Luc. 17. In h̄ autē qđ dicit.
Sic ꝑcepit Moyſes: notat ſacrificium: qđ fie
ri ꝑceptum erat ſm legē. De q̊ leuiti. 14. In
purificatōe eiꝰ accipiet duos paſſeres: In hijs
ergo q̄ ad purificatiōem pctōꝝ requirunt: ne/
ceſſaria ſunt: cum paſſer dictus ſit a patiendo.
Duo paſſeres. ſ. ꝯtrictōis dolor: quo aīa com
pungit: ⁊ labor ſatiſfactiōis: quo corpꝰ affligit
đ qbꝰ Miche. 4. Dole ⁊ ſatage. Dole referet
ad ꝯtrictionem. Satage ad ſatiſfactionem.
¶ Octauuꝫ eſt curatōis ꝯfirmatio. vnde lꝫ le
proſus iam mūdatus eſſet: ⁊ ipſe xp̄s eſſꝫ dn̄s
legis: iuſſit tn̄ eum ad ſacerdotem ire. ¶ Pri
mo ꝑꝑ legis approbatōem: nō ꝓ p̄ſnti: ſed pro
ꝑterito. Quia lex foret ſuo tp̄e obſeruanda: ſꝫ
mundo per xp̄m euacuanda. ¶ Scđo ꝑꝑ po
teſtatis ſue manifeſtationē: vt. ſ. oſtēdat ſe poſ
ſe qđ lex nō potuit. ¶ Tertio ꝑꝑ miraculi cō
firmationem: vt. ſ. ipſi ſacerdotes teſtes eſſent
miraculi. ¶ Quarto ꝑꝑ noſtrā eruditionē. ſ.
quo ad nos: ⁊ honoris quo ad ſacerdotes. vn̄
addit. In teſtimoniū illis. q. d. q̄uis legalia ꝑ
xp̄m eſſet euacuāda. Tamen nō fuit incōueni
ens: ꝙ leproſum hunc legeꝫ obſeruare fecit in
muneris legalis oblatōe. Quia nō dꝫ ꝑus au
ferri ſignū: donec ꝯfirmatū eſſet ſignatū: ⁊ do
nec corpus xp̄i eēt gloriſicatum ſm quoſdā.

¶ Dominica quarta. Sermo de epl̄a. 31.

Emini quic
quaꝫ debeatis: niſi vt inui
n cem diligatis. Ro. 13. ſm
qđ dicit Dio. Dilectio eſt
intellectualis ſbē motꝰ in/
terius tendēs in deuꝫ. nō
ꝑmittens dilectorē eſſe ſui ipſius ꝑ mentis ſo/
brietatē: ſed eius q diligit per mētis exceſſum
Sed q2 ſm Greg. ꝑ amorē dei amor ꝓximi
gignit: ⁊ ꝑ amorē ꝓximi amor dei nutrit: ⁊ q2
lex ꝯſumata ꝑ dilectionē: in duobus ꝯſiſtit. ſ.
in opatōe ois boni: ⁊ in declinatiōe ois mali.
Ideo tria in hac epiſtola occurrunt.

Primum ꝑncipale.

Irca ꝑmuꝫ ꝑncipale: vbi ꝓponit no
c bis eiꝰ inſinuatio: ſunt qnq ꝯ̄nes.
¶ Prima ꝯº eſt: ꝙ dilectio ꝓximi
ꝓditur maxime quadā ſpāli narratiōe ex dile/
cto. Nam dilectio cū ſit hitus mentis: ꝓdit ꝑ
narratiōeꝫ oris. vn̄ Chryſo. ſup illud Ro. 8.
Quis nos ſepabit a caritate ⁊c. dic. Hic amā
tium mos eſt: vt amorē ſuum ſilētio tegere ne
ſciant: ſed neceſſarijs ſuis ⁊ caris effundunt ⁊
ꝓdunt. Et flāmas ſuas infra pectus ſuuꝫ co/
hibere nō poſſunt. Enarrant frequētius: vt
ipſa aſſiduitate narrādi ſolatiuꝫ amoris ſui ca
piant: ⁊ refrigeria imenſi amoris aſſumāt.
¶ Scđa ꝯº eſt: ꝙ lꝫ duo ſint ꝑcepta caritatis
in qbus tota lex pēdet ⁊ ꝓphe: ꝓ vtraq tn̄ nō
immerito dilectio ponit: q2 nec deus ſine ꝓximo
nec ꝓximn ſine deo diligit. Hec tn̄. ſ. dilectio
ꝓximi iō ꝯmemorat: q2 dilectio ꝓximi i factis
appet. Dilectio vero dei amplius latet. Et iō
hanc ſpūalius ponit. De qua dn̄s ait. Māda
tum nouū do vobis: vbi illđ mādatū maiꝰ de
dilectōe dei videt ꝑtermiſſum. Sꝫ ſi bene ꝯſi
derat: vtrunq inuenit in ſingl̄is: q2 q diligit
deū: nō pōt eum ꝯtēnere: quē đs ꝑcipit diligi
Et q ſancte ⁊ ſpūal̄r diligit ꝓximum: qd in eo
diligat: niſi deuꝫ:' Ip̄a. n. eſt dilectio ab omni
mūdana dilectōe diſtincta: quā diſtinguendo
dn̄s ait. Sicut dilexi vos. Nam medicus dili
git egꝝ ꝑꝑ ſanitatē: quā vtiq cupit reuocare:

non moꝛbum: quem venit depellere. Sic 𝔤̊ ⁊
nos inuicem diligamus: vt q̄ʒtuʒ poſſumꝰ: in
uicem ad hn̄dum in nobis deum: curā diligē
ter adhibeamus. Hec eſt. n. regl'a dilectionis
diuinitus inſtituta: vt diligamꝰ ꝓximū ꝑꝑ deū.
vn̄ Aug. dicit. Nemo diligit ꝓximū: niſi dili
gat deum. Quātum 𝔤̊ pōt: ꝓximo impendat
quem diligit ſicut ſeip̄m: vt ille diligat deum
quē ſi ip̄e nō diligit: nec ſe: nec ꝓximū diligit
¶ Tertia ꝯ° eſt: ꝙ dilectio q̄ deum diligimus
ꝓximū ⁊ nos: eſt quoddā ſpūale vnguentū: q̊
moꝛbus pꝛopꝛij ſceleris depellit: vulnera xp̄i
pungunt: ⁊ ꝓximi indigentia implet. ¶ Pri
mum vnguentū dilectōs ꝯficit: cum qs incipit
vias ſuas p̄cogitare: ⁊ multas varias pctōꝛuʒ
ſpēs ꝯterere in moꝛtariolo ꝯſcie: ⁊ intra eſtuā
tis pectoꝛis ollā: ſil' oia coquat igne quodā do
loꝛis ⁊ pn̄ie. Hoc vnguento peccatrix aia dʒ
ꝯdire ſue ꝯuerſionis p̄moꝛdia. Eius. n. odoꝛ
angl'os ad exultatōem inuitat ſup illō. Gau/
diuʒ erit angl'is dei ⁊c. ¶ Scd̄m ꝯficit de me
lioꝛibus ſpēbus. ſ. de diuinis beneficijs huma/
no generi collatis. Felix q ip̄a ſibi ſtudioſe col
ligere: ⁊ an̄ mentis ſue oculos digna cuʒ gra/
tiaꝝ actōe reducere curat. Profecto cum fue/
rint in vaſculo pectoꝛis: piſtillo crebꝛe medita
tionis ꝯcuſſa: ſimulqʒ igne ſcti deſiderij deco
cta oia ⁊ ipinguata oleo letitie: erit vnctio leni/
ens vulnera xp̄i. ¶ Tertiū ꝯficit de neceſſita
tibus paupeꝝ: de anxietatibꝰ opp̄ſſoꝝ: de per
turbatōibus triſtium: de culpis delinquētium
⁊ poſtremo de oibus miſeroꝝ erūnis: etiam ſi
fuerint inimici: deſpicabiles vident ſpecies.
Iſta tn̄ ſunt exercitia caritatis ſup oia aroma
ta redolēda. Unguentū qd̄ ex eis ꝯficit: ſana
tiuum eſt ad medellā ꝓximoꝝ. vn̄ Ber. Ca/
ritas ſiue foueat infirmos: ſiue exerceat ꝓue/
ctos: ſiue arguat ingetos: diuerſis diuerſa ex
hibens: ſicut filios ſuos diligit vniuerſos.
¶ Quarta ꝯ° eſt: ꝙ lʒ diuerſa ſint debita ſupi
oꝛibus pſoluenda: puta reale: vt tributa ⁊ ve/
ctigalia. coꝛpoꝛale: vt honoꝛ ⁊ reuerentia. ſpi/
rituale: vt timoꝛ ⁊ amoꝛ. Sed ſup oia obligat
nos debitū dilectōis: Et ideo apl's monet nos
⁊ admonet: vt hec ſola regnet in nob: vt ex ca
ritate oia faciamus: Ideo etiā vocat debitum
dilectōis: qꝛ debemus eam deo: nob ⁊ ꝓximo
¶ Primo debemus eaʒ deo: qꝛ ip̄e dedit: ad
didit: ⁊ ſupaddidit nobis eam. Dedit eam no
bis in creatōe. Ro. xj°. Quis pꝛioꝛ dedit illa:
⁊ retribuet ei? Dictat nanqʒ iuſtitia nālis: vt
illi me totum tradā: ⁊ ex toto diligā: a quo me
totum hēo. Pſal. Ipſe fecit nos. Sed addi/
dit nobis in redemptiōe. Pſal. Homines ⁊
iumenta ſaluabis dn̄e. Homines q peccando
cōparantur iumentis: p redemptōis gratiā ⁊
loco: ⁊ merito equaſti ſupnis ſpiritibꝰ. Apo/
ca. 19. Cōſeruus tuus ego ſum ⁊c. Dictat. n.
ratio: vt tanto plus debeaʒ eum diligere: q̄ʒto
eum intelligo. Ille plus extimādus eſt: qui ſe
mihi dedit: ⁊ me mihi reddidit. Supaddidit
in p̄paratione gl'ie. Scd̄a coꝛ. 2. Oculus nō
vidit: nec auris audiuit ⁊c. Qm̄ ſeip̄m in pꝛe
mium ſeruat: cum nihil ſe ipſo melius hēat.
Quid ergo ad diligendū eum ſupaddere po/
tero? Ber. Cum ei deuouero quicqd ſum: ⁊
qcquid poſſum: ſic eſt ſicut ſtella ad ſolem: ſtil
la ad flumen: lapis ad turrē: puluis ad mōteʒ
¶ Scd̄o debemus dilectionē nobis. Et p̊ vt
quiſqʒ diligat aiam ſuam: q̄ creata eſt ad ima/
ginem dei: vt imitet innocentiaʒ. Pſal. Qui
diligit iniqtatem. ſ. ſuggeſtioni iniqʒ ꝯſentien
do: vel pficiendo prauam actionē. Odit aiam
ſuā: ip̄aʒ occidēdo: nec moꝛte culpe: tūc moꝛte
gehenne. ¶ Scd̄o vt diligat coꝛpus ſuum vt
nutriat: illud ſubſtentādo: nō vt ſupfluitatibꝰ
obꝛuetur: ne p h̄ eterno incendio deputet. vn̄
Ber. Bene odit carnem ſuā: qn̄ ei gehenne
cumulos mercat vindicte: ⁊ ſm̄ duritiā ſuam
⁊ coꝛ impenitens theſaurizat ſibi irā in die ire
¶ Tertio debemus dilectionem pꝛoximo.
Primo ꝓpter ꝯfoꝛmitatem nāe. Aug. Ho/
mines amo: qꝛ homines. i. qꝛ rationalem ha/
bent aiam. Scd̄o ꝓpter imaginem gratie: qꝛ
dei filius eſt: ⁊ de facili fieri pōt. vnde Ro. 8.
Ipſe ſpūs teſtimoniū reddit ſpūi noſtro: ꝙ ſu
mus filij dei. Si aūt filij ⁊ heredes. Heredes
aūt dei. coheredes aūt xp̄i. Patet 𝔤̊ quō cari/
tas debitum eſt. vnde dicit. Nemini qcqʒ de/
beatis: niſi vt inuicem diligatis. i. vt cetera ita
ſoluite debita: vt debeatis aliqd caritatiue.
Ita ſoluite: vt ſemp eam debeatis. vn̄ Aug.
Sola caritas eſt: q̄ reddita ſemp retinet debi/
toꝛem. vnde ſm̄ eundeʒ. Reddit cum impen
ditur. Debet auteʒ etiā ſi reddita fuerit: qꝛ nul
luʒ eſt tp̄s: in q̊ reddenda nō eſt. Nec cuʒ red
ditur: amittit. ſed potius reddendo mltiplicat
⁊ tanto maioꝛ acqritur: q̄ʒto pluribus reddit.
¶ Quinta ꝯ° eſt: ꝙ talis dilectio dʒ eſſe mu/
tua. Nam mutuitas eſt foꝛma dans dilectōeʒ
eſſe pfectā. vnde dicit. Inuiceʒ: oſtendens di
lectionem eſſe hn̄dam inter ꝓximos: aliter nō

eēt ꝓximi. ¶ Et nota ꝙ ꝓximus mltis noibꝰ
noiaṫ. Diciṫ. n. ſocius in ꝑiculo: collega in of
ficio: ꝯſors in ꝑmio: comes in itinere: ſodalis
in menſa. Quocunqꝫ. n. mō ſumaṫ ꝓximus:
ſemꝑ eius mutuitas dilectōis eſt veneranda.
Ad quā qnqꝫ ꝯcurrunt. ¶ Primo. n. carita
tiua affectio: vt qlꝫ alium diligat ope ⁊ neceſſi
tate. vnde Augu. 4. ꝯfeſ. vocabat amicum di
midium aīe ſue. vnde talis mutuitaſ dꝫ eſſe cō
glutinata caritate: circa idem nolle ⁊ ideꝫ velle
¶ Scđo vnanimis ꝯſenſio. Pſal. Ambula/
uimus in domo dei cū ꝯſenſu. ¶ Tertio mu
tua ſubleuatio: ⁊ nociui mutua repulſio: ⁊ ad/
iutorij prompta collatio. Eccl'ia. 4°. Melius
eſt eſſe duos ſil': qꝫ vnum. Habent. n. emoli·
mentum ſocietatis ſue ⁊c. ¶ Quarto mutua
veneratio. Ro. 13. Honore inuicem ꝑueni/
entes. ¶ Quinta pia ꝯpaſſio: ⁊ mutua infir/
mitatum: moꝝ ⁊ corpoꝝ ſupportatio. vñ Se
neca dicit. Societas ſil'is eſt ſtructure lapidis
q̄ caſura eſt: niſi inuicem ſuſtentareṫ. vñ Au.
Nil ſic ꝓbat amicuꝫ: ſicut oneris ſupportatio.

Scđm ꝑncipale.

Irca ſm ꝑncipale: vbi agitur de eius
c conſeruatione cū diciṫ. Quid eniꝫ di/
ligit ⁊c. vbi ſunt due concluſiones.
¶ Prima cōcluſio eſt ꝙ dilectio dei qua dili/
git nos: ē exēplar dilectionis ad ꝓximū. Naꝫ
in dilectione ꝓximi ꝯtineṫ dilectio dei vt finis
In dilectione. n. dei implenṫ mandata ꝑme ta
bule: q̄ ordinant nos ad đm in dilectione pro
ximi iplenṫ mandata ſecunde tabule que ordi/
nant nos ad ꝓximum. Et ita in dilectione ꝓxi
mi impleṫ lex bene dicit. Qui diligit ꝓximuꝫ
legem impleuit. Mat. 22. In his duobus mā
datis tota lex pendet et prophe. Eſt tamē notā
dum ꝙ dilectio dei in ſex eſt exemplar dilectio/
nis ꝓximi cū diciṫ Joh. 15. Hoc ē ꝑceptū me
um vt diligatis inuicē ſicut dilexi vos. ¶ P°
amore gratuito. ſ. nō precedētibꝰ meritꝭ reddi
to. ꝑ. Joh. 4. in hoc eſt caritas dei nō q̄ſi nos
dileximꝰ deū. ſed qm̄ ip̄e ꝑor dilexit nos. Sic
nos debemꝰ amare ꝓximū. ¶ Secūdo amoṙ
recto: q2 non ꝓpter vtilitatē ſuā vt a nobis ac/
ciperet. ſed magis ꝓpter noſtrā ſalutem vt no
bis daret ſe. Sic et nos debemꝰ ꝓximum di/
ligere nō ꝓpter noſtrū cōmodū: ſed ꝓpter ſuū
ꝑfectum. vnde Aug. vera amicitia nō eſt pen
ſanda i temporalibꝰ cōmodis. ſꝫ gratuito amo
re portanda. vnde Tul. ſi vtilitas cōglutinaret
amicitias: eadeꝫ ꝯmutata diſſolueret. ¶ Ter
tio amore diſcreto. Amor diſcretus eſt: qui ꝑ/
ſonas amat ſed vitia odit et perſequiṫ: nec ſi ꝑ/
ſonis ꝯdeſcendit ꝙ vitijs iplicet. Ber. Chri/
ſtꝰ in carnis aſſumptione ꝯdeſcendit mihi: in
culpe vitatione cōſuluit ſibi. Sic amare debe
mus ꝓximum. Ro. 13. Dilectio ꝓximi malū
nō oꝑatur. ¶ Quarto amore vehementi. Jo
hannis. 15. Maiorem hanc dilectōem nemo
habet ⁊c. Sic amare debemus ꝓximuꝫ. Pri
ma Johis. 3. In h̄ cognouimus caritatē dei:
qm̄ ille ꝓ nobis aiam ſuam poſuit: ⁊ nos debe
mus ꝓ fratribus noſtris aīas noſtras ponere
¶ Quinto amore fructuoſo: nō vocali ſolum
Sic debemus amare ꝓximum. Prima Jo/
hannis. 3. Filioli non diligamus verbo: nec
lingua. ſed opere ⁊ veritate. vnde Gre. Dile
ctio noſtra ſemꝑ exhibenda eſt: ⁊ veneratione
ſermonis: ⁊ miniſterio largitatis. ¶ Sexto
amore ꝑſeueranti. Johis. 14. Cum dilexiſſꝫ
ſuos ⁊c. Sed ſunt q cum felicem amāt: felici/
tate recedente: ab eo recedunt. Hij ſm verita
tem nunqꝫ dilexerunt. Gre. Cum qs poſituſ
in proſperitate diligiṫ. Incertuꝫ valde eſt vtꝝ
proſperitas an perſona diligaṫ. Qui. n. in ad
uerſis ꝓximum deſpicit: aperte cōuincitur ꝙ
hunc in proſperis non amauit.
¶ Scđa ꝯ° eſt: ꝙ dilectio ꝓximi nō ſoluꝫ cō
fert beneficia: ſꝫ etiā nocumenta excludit. vn/
de mandatum h̄. ſ. diliges ꝓximum tuum ſi/
cut teip̄m vno° ſic exponiṫ: vt ſit ſenſus. Hoc
facias proximo: qđ tibi vis fieri. Qđ aūt tibi
nō vis fieri: ei non facias. vnde Iſido. Duo
ſunt ꝑcepta erga proximum ſuanda: vt bene/
ficij impenſione foueaṫ: ⁊ nulla malicia ledaṫ.
Exprimiṫ autem h̄ qntuplex malicia: qua ledi
tur ꝓximus. Naꝫ aut leditur proximus in ꝑ
ſona ſibi ꝯiuncta: vt vxore. Naꝫ proximus ⁊
vxor vna caro ſunt. Gene. 2. vnde dic̄. Nō
adulterabis. Quod qdem expreſſe prohibꝫ le
ſionem ꝯiugalem. Sed ſm Aug[n] implicite
prohibet oēm illicitum ꝯcubitum. Aut lediṫ
proximus in propria ꝑſona. vnde dicit: Nō
occides. vbi explicite prohibeṫ homicidiū: ſed
implicite omne nocumentum: qđ pōt fieri con
tra proximum. Aut lediṫ in rebus ſuis facto.
vnde dicit. Non furaberis. vnde ſm Aug[m]
prohibeṫ eis ꝯtrectatio rei aliene: proueniens
ex cupiditate vel iniuria. Qđ ideo dico: q2 ta/
lis ꝯtrectatio tripl'r poteſt fieri licite. ¶ Pri/
mo ex obedientia: ſicut fecerunt filij iſrael au/
ferendo vaſa argentea. ¶ Scđo qm̄ fit ex cau

tella: vt ſi quis furet gladium furioſo. ¶ Ter
tio quando fit ex mera neceſſitate. ſ. mortis.
Aut ledit̄ proximus verbo. vnde dicit. Non
falſum teſtimoniū dices: vbi ſm Aug. phi
betur omne nocumentū: quo qs per falſitatē
proximum ledit. Aut ledi pōt proximus in p
poſito ſeu cogitatōe. Et hoc ſiue q̄tū ad pſo
nam ſibi cōiunctam: ſiue q̄tum ad rem exterio
rem. Et ideo dicit. Non cōcupiſces. vbi licet
explicite prohibeat̄ cōcupiſcentia oculoꝝ in re
aliena: implicite tamen hic prohibet̄ ois cōcu
piſcentia male voluntatis: reſpectu rei aliene
in corde. vnde dicit. Et ſi quod eſt aliud man
datum: implicite. ſ. in intellectu vt dictū eſt: in
hoc verbo inſtaurat̄. i. reductōe ſubintelligit̄.
Diliges ꝓximum tuum ſicut teipſm. i. in bo
no: non in malo.

Tertium p̄ncipale.

c Circa tertiū p̄ncipale: vbi agitur de
declinatōe mali circa ꝓximū: cū dicit
Dilectio ꝓximi. vbi ſunt due ꝯ̄es.
¶ Prima ꝯclō eſt: ꝙ vera dilectio non ſolū
abhorret malum in ſeipſo: ſed etiam in proxi
mo. vñ dicit Tullius. Nulla eſt excuſatio: ſi
amicitie cauſa peccaueris. Cum. n. cōſiliatrix
amicitie virtutis opinio fuerit: difficile eſt ami
citiā manere: ſi virtute defeceris. Caritas ma
gis eſt a parte anteriori: hoies ligās. Facit. n.
eos concordes in bono. Amicitia vero mun
di a poſteriori: colligās homines. Facit eniꝫ
nos cōcordes in malo. Et ideo dicit. Dilectio
proximi malū nō operat̄. ſ. mortale. Prima
Cor. 13. Non agit perperā: non inflat: immo
potius opit multitudinē pctōꝝ. Prouer. 10.
¶ Scda ꝯclō eſt: ꝙ q2 dilectio non agit ma
lum: ſed depellit ⁊ operat̄ omne bonū. Seq
tur ꝙ ipſa eſt legis impletio. vnde Aug. Ubi
autem caritas eſt: qd eſt quod deeſſe poſſit?
Ubi autem non eſt: qd eſt quod pōt prodeſſe?
Dicimus igit̄ eum q hanc virtutē hꝫ: omnes
habere: q2 plenitudo legis eſt caritas. Que
q̄to magis eſt in hoie: tanto magis eſt virtu
te p̄ditus. Quanto autē minus: tanto minus
ineſt virtus. Et quanto minus ineſt virtus:
tanto magis ineſt vitium. ¶ In hac ergo im
pletur decalogus legis. vnde dicit. Plenitu
do legis: id eſt cauſa plenarie impletionis le
gis eſt dilectio. Prima Thymo. p̄. Finis p̄ce
pti eſt caritas: non conſumptionis: ſed conſu
mationis.

¶ Dominica 4ª. Sermo de euangelio. 32.

Scendente
ieſu in nauiculā ſecuti ſunt
a eū diſcipli eius. Mat. 8.
Scdm qd dicit Ber. Ca
lidiſſimus ille venator ſo
lum ſitiens ſanguinē ani
marum noſtraꝝ: habet laqueos ⁊ tela. Alios
telis impetit ſuggeſtionis: vulnerās multos:
q̄ꝝ tenuis eſt patientia. Alios laqueis volu
ptatū irretire laborat: concludens mltos q in ter
ra ⁊ iuxta terrā vanitatū reputāt ⁊ voluptatū.
Sꝫ q2 ſm Gre. minꝰ iacula feriūt: q̄ p̄uident̄
⁊ nos tollerabilius mūdi mala ſuſcipimꝰ: ſi ꝯ̄
h̄ pſciētie clypeo muniamur. Ideo xp̄s ꝯtulit
nob̄ ꝓuidentie refugiū: q̄ inſidias inimici eua
dere valeamus. vñ in euangº q̄tuor p ordinē
ꝓponunt. Primum p̄ncipale.
Circa primum p̄ncipale: vbi ꝓponit
c nob̄ piculū mundane tribulationis
qd perpendit in nauicule fluctuatōe
cum dicit. Aſcendēte ihū. vbi ſunt. 5. ꝯ̄nes.
¶ Prima ꝯº eſt: ꝙ cum vita noſtra q̄dā ſit
temptatio: qua qs qd ſit aut q̄lis oſtendit: ve
re tanq̄ tēptatio reſtringenda eſt. Et ideo di
citur ꝙ temptatio eſt ꝓbatio mentis humane.
q̄lis ſit in ſeipa. vnde ſicut argentū quale ſit: in
ſe ꝓbat ignis vrens: ita aīam hois qualis ſit
apd ſe ꝓbat temptatio. Eccl'ia. 27. Uaſa figuli
probat fornax: ⁊ hoies iuſtos temptatio tribu
lationis. vnde p nauem bene intelligit̄. Dicit̄
etiā nauicula diminutiue: ꝓpter diminutā iu
ſtitie pfectionē: ſtatus p̄ſentis vite. vñ Ber.
h̄ ꝯfirmās ait: Ipi geſtamꝰ laqū nr̄ū: vbicꝫ
ꝓprium circūferimus inimicū: carnē hāc de
pctō natā: in pctō nutritā: p̄ua ꝯſueſudine vi
tiatam. Hac vrit ad ipugnādū nos calidiſſi
mus ſpens. cui nullū aliud ſtudiū ē: niſi fūde
re ſanguinē aiaꝝ. Mouet libidinē: deſideria
carnis iſtigat: ⁊ corda hoiū tēptare nō ceſſat.
Hic eſt q manus noſtras ꝓprio cingulo alli
gat: vt caro que data eſt in adiutorium: in rui
nam nobis ⁊ in lapſum fiat.
¶ Scda ꝯclō eſt: ꝙ lꝫ quotidie ſimus in pu
gna temptatōis: ipſa tamen nobis ſine nobis
non pōt preualere: q2 ſm Augu. Debilis eſt
hoſtis: qui non vincit niſi volentem. vnde vi
ta noſtra dicitur nauicula: que licet diuerſis tē
ptationum vndis concutiatur: euadere tamē
poteſt: licet periculoſe. vnde Bernar. dicit.